

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 208/2015
02.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер Поповић и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца-противтуженог S.G.V.S. AD, Б., кога заступа пуномоћник Б.Б., адвокат из П., против туженог-противтужиоца Фабрика за производњу коже П. АД у стечају, К., кога заступа пуномоћник Ј.Н., адвокат из К., ради побијања, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 7715/13 од 11.02.2015. године, у седници већа одржаној дана 02.03.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца-противтуженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 7715/13 од 11.02.2015. године, у ставу 1. изреке.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Крагујевцу П. бр. 456/2013 од 25.06.2013. године, у ставу 1. изреке, усвојен је противтужбени захтев и утврђено да је без правног дејства заложна изјава дата 23.03.2009. године од стране туженог, оверена пред Општинским судом у Крагујевцу Ов. 3091/09 од 23.03.2009. године, по основу које је извршен упис заложног права – извршна вансудска хипотека у корист тужиоца на непокретности, ближе описаној у овом ставу изреке. У ставу 2. изреке, наложено је РГЗ-Служба за катастар непокретности К. да изврши брисање заложне изјаве оверене пред Општинским судом у Крагујевцу Ов 3901/09 од 23.03.2009. године. У ставу 3. изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове спора.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж бр. 7715/13 од 11.02.2015. године, у ставу 1. изреке, делимично је одбијена жалба тужиоца као неоснована и потврђена наведена пресуда Привредног суда у Крагујевцу, у ставу 1. и 3. изреке. Првостепена пресуда је укинута у ставу 2. изреке и одбачена тужба у делу захтева да се наложи РГЗ - Служби за катастар непокретности К. да ЛН ... КО К. изврши брисање заложне изјаве оверене пред Општинским судом у Крагујевцу под Ов 3901/09 од 23.03.2009. године.

Против другостепене пресуде тужилац - противтужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је у ставу 1. изреке због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 361. став 1, у вези са чланом 382. став 1. ЗПП, будући да је другостепени суд ценио жалбене наводе од битног значаја.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у стечајном поступку који се спроводи над туженим пријавио разлучно право у износу од 127.069.226,04 динара, које му је оспорено, те је упућен на парницу ради утврђења основаности потраживања. Тужилац је са ДОО ...М.И. К. закључио Уговор о издавању банкарске гаранције на износ од 1.150.000 евра, као и Анекс истог, а које потраживање је обезбеђено уписом извршне вансудске хипотеке на непокретностима туженог по основу заложне изјаве оверене пред Општинским судом у Крагујевцу Ов 3901/09 од 23.03.2009. године. Одлуком потписаном од стране председника Скупштине Ј.А. одобрено је залагање непокретне имовине у власништву туженог, а исто лице је контролисало и ДОО ...М.И. К.. Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2137/12 од 18.06.2013. године правноснажно је одбијен тужбени захтев тужиоца за утврђење разлучног права, а укинута првостепена одлука у делу у коме је одбијен противтужбени захтев за утврђење да заложна изјава не производи правно дејство, са налогом првостепеном суду да цени испуњеност услова из члана 119. – 124. Закона о стечају.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права усвојили противтужбени захтев и утврдили да је без правног дејства заложна изјава дата 23.03.2009. године од стране туженог – противтужиоца, на основу које је извршен упис заложног права – извршне вансудске хипотеке у корист тужиоца – противтуженог, на непокретности ближе описаној у изреци првостепене пресуде.

Полазећи од одредби члана 119. – 124. Закона о стечају, према којима стечајни дужник може побијати правне послове закључене пре отварања стечајног поступка којим се нарушава равномерно намирење стечајних поверилаца или оштећују повериоци, као и правне послове којима се поједини повериоци стављају у повољнији положај, или се располагало имовином без накнаде или уз незнатну накнаду и то правне радње предузете у последњих 5 година пре подношења предлога за покретање стечајног поступка или после тога, нижестепени судови су правилно закључили да су у конкретном случају испуњени и субјективни и објективни услови да се туженом пружи правна заштита по противтужбеном захтеву.

Како се у конкретном случају ради о радњама стечајног дужника предузетим у току трајања блокаде туженог, а да је исто лице контролисало и ДОО М.И. К. и стечајног дужника, правилан је и закључак нижестепених судова да се ради о располагању између повезаних лица из члана 120. став 4. Закона о стечају. Давањем заложне изјаве при наведеним околностима, дошло је, како правилно закључују нижестепени судови до нарушавања равномерног намирења стечајних поверилаца, јер је на описани начин стављен у погоднији положај у погледу намирења свог потраживања према трећем лицу ДОО ... М.И. К. у односу на стечајне повериоце туженог.

За свој правни став нижестепени судови су дали ваљане разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Наводима ревизије оспорава се оцена изведених доказа које су нижестепени судови правилно оценили, правилно примењујући материјално право на утврђено чињенично стање.

Са изложеног, а на основу члана 405. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**